

OKROGLA MIZA

KDO: Nekdanji pilonovci

Polona Batagelj, mag. prava in vrhunska športnica
 Nežka Kavčič, dipl. mikrobiologinja
 Urška Kompara, prof. matematika in računalništva
 Marko Nabergoj, dr. medicine
 Tadej Pavlič, študent mag. arhitekture
 Nina Tratnik, dipl. vzgojiteljica
 Tina Velikonja, dipl. vzgojiteljica in fotografinja

V sredo, 7. decembra 2016, je na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina potekal dan odprtih vrat. Poleg delavnic za bodoče dijake je bila prvič v taki obliki izvedena tudi okrogla miza, kjer smo gostili naše nekdanje dijake. Ti so uspeli na zelo raznolikih področjih, kar kaže na res odlično splošno znanje, ki ga daje ajdovska gimnazija. Polona Batagelj je vrhunska športnica, tik pred zagovorom doktorske disertacije, Marko Nabergoj je zaključil študij medicine ter specializira ortopedijo, Tadej Pavlič dela kot arhitekt, Nežka Kavčič pripravlja doktorsko disertacijo iz mikrobiologije, Urška Kompara pa je kot profesorica matematike in računalništva zaposlena na naši šoli. Poleg gimnazijcev smo gostili tudi nekdanji dijakinji predšolske vzgoje Nino Tratnik in Tino Velikonja. Nina dela kot vzgojiteljica v vrtcu ter obenem zaključuje magistrski študij Inkluzivne pedagogike, Tina pa je uspela v svetu fotografije. Predstavili so nam svojo srednješolsko zgodbo ter vzpore in padce, ki so jih zaznamovali. Predvsem pa kljub mnogim uspehom, ki so jih od takrat dosegli, niso nikoli pozabili svoje nekdanje šole ter znanja, ki so ga tukaj osvojili. Pogovor je moderirala mag. Melita Lemut Bajec.

Sledi povzetek pogovora, ki je na prisotnih pustil močan odtis, saj je bil pravi balzam na dušo tako za di-

jake in poslušalce kot za profesorje, ki so z velikim zanimanjem prišli pogledat svoje nekdanje dijake. Za prve je pogovor pomenil potrditev prave izbire programa, za slednje pa potrditev, da delajo prav.

Kakšni občutki so vas obšli ob vrnitvi v nekdanjo šolo?

Tina: »Lepo se je vrniti v šolo in podoživljati preteklost. Šola daje lep vizualen vtis in občutek, da je delo dijakov izpostavljeno in cenjeno.«

Nina: »Všeč mi je, da šolske hodnike preveva pozitivno ozračje. Ko sem se pred nekaj meseci vrnila kot predavateljica, sem se tudi s strani dijakov počutila sprejeto in dobrodošlo.«

Kateri profesorji so vam ostali najbolj v spominu?

Polona: »Dobro se spominjam vseh, tako tistih, s katerimi smo preživeli lepe trenutke, pa tudi tiste z malce težjimi dnevi. Menim, da je naša gimnazija stroga in zahtevna, a da veliko predznanja in je tako odlična podlaga za nadaljnji študij.«

Tadej: »Čeprav me na ajdovsko gimnazijo vežejo lepi spomini, menim, da so številne zamenjave zaradi porodniških dopustov in drugih odsotnosti profesorjev vplivale na naše znanje. Težko se je bilo namreč prilagajati na nove sisteme poučevanja. A takšno je življenje.«

Čeprav so nekateri gostje izpostavili posamezne profesorje, so si bili enotni, da je kolektiv Srednje

šole Veno Pilon Ajdovščina izredno strokoven.

Ali je bila matura stresna?

Marko: »Matura je zagotovo najbolj stresna izkušnja v srednješolskem izobraževanju, vendar se vseeno poskusite čim manj obremenjevati z njo. Je zrelostni preizkus, vendar mu kmalu sledijo še veliko težji izpiti in preizkušnje.«

Tadej: »Meni osebno je bila matura manj stresna kot drugim, saj je bila manj pomembna pri vpisu. Pri študiju arhitekture je namreč najpomembnejši praktični del. K opravljanju mature sem torej pristopil sproščeno, saj me ocene niso pretirano obremenjevale.«

Katerih ekskurzij s šolo se najbolj spominjate in kako dragocene so bile skozi vaše sedanje oči?

Nežka: »Zelo sem uživala v vseh ekskurzijah, najbolj mi je ostala v spominu prva, v Firencah, saj smo se tam kot razredna skupnost zelo povezali. Brez dvoma so na vsaki ekskurziji posamezne cvetke, ki ti ustvarijo lepe spomine.«

Kako pomembno se vam zdi znanje jezikov, ki ste ga pridobili na naši šoli?

Nina: »Znanje jezikov je v življenju zelo pomembno, saj se med študijem pogosto srečujemo s tujejezično literaturo. Zagotovo torej velja, da več jezikov kot znaš, bolje je.«

Tina: »Tudi sama sem se med študijem marsikdaj znašla pred

angleško in italijansko literaturo ter včasih čutila pomanjkljivosti v svojem znanju. Zavedam se, da je znanje jezikov, ki sem ga dobila na programu Predšolske vzgoje, primerno poklicu vzgojiteljice. Ker pa fotografija cveti predvsem v tujini, sem se mnogokrat znašla pred zahtevnimi tujejezičnimi zapisi, ki so bili glede na pridobljeno znanje občasno nekoliko prezahtevni.«

Nato smo se posvetili njihovem študijskemu življenju. Nekateri gostje so s študijem izpolnili otroške sanje, drugi pa so se zanj odločili v zadnjem trenutku. Vsem našim gostom pa je zagotovo skupno dejstvo, da so se v izbranem študiju »našli« in so z izbiro izjemno zadovoljni.

Kako drugačen je študentski svet od dijaškega?

Nežka: »Študij je posebno obdobje v človekovem življenju. Naučiš se skrbeti zase in prevzemaš odgovornosti. Zaveš se svojih dolžnosti ter osebnostno zelo zrasteš. Kljub šoku, ki ga ob prihodu na fakulteto doživiš, spoznaš nepozabne ljudi, s katerimi spleteš drugačne vezi od srednješolskih.«

Urška: »Študijsko življenje mi je bilo zelo všeč. Zelo prijetno si je bilo oddahniti od vseh testov, ki so me bremenili v srednji šoli, ter se posvetiti »zgolj« izpitom. Kljub pozitivni izkušnji v Kopru pa sama bolj uživam v službi.«

Zakaj je znanje vrednota? Kaj bi želeli današnjim generacijam položiti na srce?

Polona: »Dobro bi bilo, da bi se začeli zavedati, kakšno srečo imamo, da lahko dobimo takoakovostno izobrazbo brezplačno. V Sloveniji je študij omogočen vsakomur, za kar moramo biti hvaležni ter dano priložnost kar najbolje izkoristiti. Te možnosti v tujini ni. Tam moraš za dobro izobrazbo drago plačati.«

Marko: »Vedno morate siliti k izpopolnjevanju ter nadgrajevanju znanja. Kdor največ ve, namreč največ velja in najdlje pride.«

Urška: »Če najdeš področje, ki te zanima, učenje ne predstavlja več muke, temveč užitek. Ko to področje najdete, ga torej zgrabite z vsemi močmi in nikoli ne izpustite.«

Goste smo povprašali tudi o življenju danes, ko so zaposleni odrasli, ter o tem, kje se vidijo v naslednjih desetih letih. Vsakdo izmed njih si seveda želi kariernih uspehov in napredovanja na svojem področju. Nina, Polona, Tina in Urška si želijo predvsem lokalnega dela, medtem ko Nežka, Marko in Tadej razmišljajo o delu v tujini. Čeprav večina izmed njih načrtov še nima popolnoma izdelanih, smo lahko prepričani, da bodo tudi v prihodnosti izjemno uspešni.

Po uri in pol se je okrogla miza Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina zaključila. Izkušnja je bila nedvomno zelo zanimiva in poučna, saj nam nasveti nekdanjih pilonovcev še kako prav pridejo. Domov smo se vrnili z novimi spodbudami in prepričanjem, da je treba izzive maksimalno zgrabiti ter jih izkoristiti.

Naši nekdanji pilonovci! Za vaš obisk smo vam zelo hvaležni. Veseleli smo, da širite dober glas o naši šoli v okolju, kjer delujete. Na nadaljnji življenjski poti vam želimo še veliko uspehov.

Tina Mozetič

... OD PILONOVCEV

ŽIVI ŽIVLJENJE IN IZ NJEGA ČIM VEČ IZTISNI (Veno Pilon)

DAN ODPRTIH VRAT NA SREDNJI ŠOLI VENO PILON AJDOVŠČINA

V sredo, 7. decembra 2016, smo na naši šoli priredili dan odprtih vrat, da bi si lahko zdajšnji devetošolci ogledali delo na šoli in se na podlagi prejetih informacij lažje odločili za nadaljnje šolanje. Ko sem tisto popoldne stopila v šolo, sem bila prijetno presenečena nad udeležbo, saj je bila dvorana ob uvodni otvoritvi nabito polna. Dogodka so

se udeležili številni mladi, ki so dejali, da prihajajo predvsem v želji po novem znanju in širjenju obzorja. Vzdušje na šoli je bilo živahno in prijetno.

Ogledala sem si vse delavnice in ob njih tudi sama uživala, saj so bile zelo zanimive – devetošolci so se zdeli zadovoljni s predstavitvami, še posebno, ko so se ob koncu po-

sladkali s palačinkami. Dijaki in dijakinje so program predšolske vzgoje predstavili z uprizoritvijo ene od igrice, ki so jih pripravili sami. To je res nekaj posebnega in bodoči dijaki, ki so se v tej delavnici zadržali precej dolgo, so pokazali veliko navdušenja. V likovni delavnici so poleg opisa pouka izvedeli, da si dijaki za prej omenjene igrice sami izdelajo kostume in scene. O tem, kako zanimiva je bila predstavitev delovanja instrumentalne skupine, govori dejstvo, da so obiskovalci morali počakati pred učilnico, da se je le-ta izpraznila in je nova skupina lahko vstopila ter prisluhnila glasbi.

Na šoli so se dogajale še številne druge delavnice, ki so predstavljale program gimnazije. Tako so pri tujih jezikih razvrščali besede, pri materinščini spoznavali Prešerna, pri matematiki so se ukvarjali s kotnimi funkcijami, pri biologiji mikroskopirali, pri kemiji eksperi-

mentirali, pri astronomiji pa fotografirali nebo s pomočjo teleskopa na Otlici. Posebna delavnica je bila okrogla miza, ki je omogočala pogovor z nekdanjimi dijaki Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina. V preddverju šole so dijaki četrtih letnikov pekli in delili palačinke ter sporočali prihajajoči generaciji, da bodo pri nas lepo sprejeti. V ozadju smo si lahko ogledali slike »kulturnega krsta« letošnjih prvošolcev.

Sama obiskujem program gimnazije in sem zelo zadovoljna, da sem se pred tremi leti odločila zanj. Na šoli se počutim domače, profesorji so zelo strokovni in prijazni, z veseljem pomagajo, če česa ne razumemo. Poskrbijo za vsakega posebej, nismo le številke. Z veseljem nam predajajo svoje znanje, ki ga bomo lahko uporabili v življenju, in nam omogočajo pridobitev kakovostne splošne izobrazbe. Gimnazijo bi priporočila vsem, ki bi si radi razširili obzorja in želijo nadaljevati šolanje na različnih študijskih programih.

Pričakovanja naših profesorjev ob prihodu nove generacije

Bruna Vuga, prof.: Želim si, da bi se čim več bodočih dijakov vpisalo na gimnazijski program, saj je splošna izobrazba v življenju zelo pomembna. Upam, da se spet postavita dva polna gimnazijska oddelka, saj vpis na gimnazijo zaradi političnih interesov pada. Gimnazija daje dobro podlago in več možnosti za nadaljnje šolanje. Prednost naše gimnazije je predvsem v odnosu, ki ga gojimo do vsakega dijaka posebej. Smo zelo urejena šola, dobri medsebojni odnosi so nam vrednota, za katere se vsakodnevno trudimo.

Matjaž Trošt, prof.: Pričakujem, da bo okolica spoznala, kako dobra šola smo, in začela ceniti to, kar ji dajemo. Od nas, strokovnih sodelavcev, pa pričakujem, da bomo v svoje delo vložili vse svoje znanje, trud, energijo in strast. Želim si, da bi ponovno pridobili dva, če ne celo tri oddelke gimnazijskega programa.

Katarina Novak

EVROPSKO DOŽIVLJANJE POKLICA VZGOJITELJ-ICA PREDŠOLSKIH OTROK

Mobilnost Erasmus+ je postala na naši šoli prepoznavna kot praksa v tujini, ki jo imajo možnost opravljati dijaki 3. in 4. letnikov programa Predšolska vzgoja. V juniju so se dijaki prijavljali na šolski razpis za sodelovanje pri projektu »Predšolska vzgoja v tujini – Dijaki in osebje na praksi in usposabljanju«, ki smo ga uspešno objavili in zanj dobili sredstva Evropske komisije, v okviru izvajanja programa Erasmus+ mobilnosti.

K sodelovanju pri projektu se je prijavilo 30 dijakov. V novembru 2016 sta dve skupini dijakov izpeljali mobilnost v Budimpešti in na Dunaju. V vsaki skupini je bil prisoten tudi spremljevalni učitelj, ki je poskrbel za uvajanje dijakov v življenje v velikem mestu, spremljal je njihovo delo v vrtcih in poskrbel, da so spoznali veliko kul-

turnih ter zgodovinskih znamenitosti Budimpešte in Dunaja. Dijaki so prakso opravljali v vrtcih, kjer je bil sporazumevalni jezik angleščina. Dekleta in fant so se izkazali kot dobro strokovno naravnani, spretni in odgovorni. Kljub prvotnim pomislekom, da mogoče ne bodo kos tujini, so po dveh tednih mobilnosti ugotovili, da so pridobili in utrdili še več veščin in spretnosti svojega poklica – vzgojiteljice/vzgojitelji predšolskih otrok. Nepozabna pa ostaja predvsem življenjska priložnost, ki so jo izkoristili in jo je imel vsak dijak denarno v celoti krito z denarjem iz projekta (okvirno 1500 EUR na dijaka).

Vsak dijak, ki sodeluje pri projektu, prejme certifikat o sodelovanju in dokument Europass mobilnost, kar je lahko odlična referenca pri iskanju dela. Hkrati je opravljena dvot-

edenska praksa v tujini priznana kot enakovredni delež opravljenega praktičnega usposabljanja pri delodajalcu v okviru šolanja v Sloveniji.

Dijaki svoje učne rezultate po izvedeni mobilnosti razširjajo med vrstniki na šoli, med mentoricami pri delodajalcih v Sloveniji in v lokalnem okolju. Dijaki med poukom in na različnih dogodkih na šoli ter izven z navdušenjem predstavljajo svojo mobilnost in navdušujejo druge, da se vključijo v to koristno priložnost, ki jo Evropska komisija ponuja mladim Evropejcem.

V aprilu 2017 gre na mobilnost v Milano še ena skupina dijakov. Z izvajanjem projekta opravljanja prakse v tujini bomo zagotovili nadaljevali tudi v naslednjem šolskem letu. Tak način opravljanja praktičnega usposabljanja z delom pri delodajalcu smo na naši šoli sprejeli kot odlično rešitev tudi pri reševanju težav, na katere naletimo, ko iščemo dijakom delodajalce za opravljanje prakse v domačem kraju, hkrati pa povežemo delovno izkušnjo s prijetno dogodivščino bivanja v velikem mestu. Ponosni smo na te uspešno izvedene aktivnosti in jih vsem tudi priporočamo.

Karmen Lemut, koordinatorka projekta

OPRAVLJANJE PRAKSE V TUJINI – DRAGOCENA ŽIVLJENJSKA IZKUŠNJA

V ponedeljek, 31. 10. 2016, se je 22 dijakov Srednje Šole Veno Pilon Ajdovščina odpravilo v Budimpešto in na Dunaj, da bi opravili prakso v tujini preko projekta Erasmus+. Z nami sta se podala tudi dva spremljevalna učitelja.

Na pot smo krenili malo pred deseto uro zvečer izpred parkirišča nove Osnovne šole Danila Lokarja Ajdovščina. Bili smo prijetno vznemirjeni in polni pričakovanj. Poslovili smo se od najdražjih, jih še zadnjič objeli ter se podali naproti 16 dni trajajoči pustolovščini.

Najprej smo se napotili proti Dunaju, kjer je čez dobrih šest ur izstopilo sedem dijakinj in profesor. Za nas se je pot še nadaljevala. Po štirih urah vožnje smo prispeli v Budimpešto. Kljub utrujenosti smo

z navdušenjem opazovali mesto, ki je drvelo mimo naših oken.

Dnevi so nam ob natrpanem urniku hitro minevali. V vrtcu smo med tednom preživeli po šest ur dnevno. Zaradi precejšnje razdalje med vrtcem in hostlom smo na poti izgubili še dodatni dve ure. Čeprav smo se v hostel vračali nekoliko utrujeni, nas je čakalo še vsakodnevno pisanje poročila. Po večerji pa smo kljub temu večkrat odšli še na krajši ogled mesta s profesorico ali sami.

Ob koncih tedna smo imeli organizirane vodene ogledke. Tako smo lahko obiskali živalski vrt, akvarij, veličasten parlament, prelep grad, razne mostove, ki so ponoči lepo osvetljeni, operno hišo, v kateri smo si ogledali opero Valkyra, obiskali smo Hišo terorja, staro tržnico,

si ogledali cirkuško predstavo, razstavo plakatov, obiskali smo božični sejem itn. Prav res nam nikoli ni bilo dolgčas.

V tem času smo se med seboj bolje spoznali, spletili nova prijateljstva in se marsikaj naučili, tako o delu v vrtcu kot tudi o vsakdanjih stvarih. Celotna izmenjava je bila dobro organizirana, in čeprav je bilo včasih malce prenaporno, smo užili skoraj vse, kar nam je mesto ponujalo. Budimpešta je krasno mesto in ravno, ko smo se privadili na utrip mesta, je prišel čas našega odhoda.

Dvotedensko prakso lahko opišem kot nepozabno izkušnjo. Upam, da bom še kdaj imela priložnost obiskati to čudovito madžarsko prestolnico.

Mateja Viteznik

O RAZVOJU PROMETA V AJDOVŠČINI TUDI NAŠI MLADI

V okviru izdelave Celostne prometne strategije Občine Ajdovščina nas je občinska uprava prejšnji teden povabila na delavnico, kjer smo sodelovali pri oblikovanju vizije in strateških ciljev trajnostnega razvoja prometa v občini. Najprej smo si ogledali zasnovo CPS in rezultate že izvedenih intervjujev ter javnih razprav, potem pa smo v skupinah tudi sami razmišljali o nadaljnjem razvoju mobilnosti v občini. Razmišljali smo, kaj si v tej smeri želimo mi, mladi, in oblikovali cilje, ki bodo vodili do uresničitve naše vizije. V drugem delu so se skupine pomešale, predstavili smo najpomembnejše cilje in jih na humoren način tudi zapisali. Kot je povedala Gaja Trbižan z Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije, je tovrstna strategija sodoben način urejanja prometa. Obenem je prebivalcu prijazna in v ospredje postavlja človeka in ne avtomobila. Pomembno je, da pri njenem oblikovanju sodelujemo tudi mladi, saj gre za našo prihodnost. Načrtujemo sicer danes, vendar za jutri. Zato se ji zdi še toliko bolj pomembno in pohvalno, da tudi dijaki dodamo strategiji svoje vizije, želje, ideje.

Delavnice smo se udeležili Alen, Filip, Matija in Žan iz 2. b ter profesorica Staša Benko.

Nekaj vtisov iz Mobilnosti Budimpešta in Dunaj

V vrtcu mi je bilo zelo lepo, saj sem se tako z otroki kot z vzgojiteljicami zelo dobro razumela in z njimi sodelovala. Pomagala sem pri pripravi različnih dejavnosti. Za doživetje te čudovite izkušnje sem najbolj hvaležna staršem, ki so me spodbujali k prijavi na projekt, šoli, saj mi brez nje praksa ne bi bila omogočena, in profesorici Karmen Lemut, ki nas je vodila ter spodbujala skozi celotno prakso. Vrstnikom toplo priporočam prijavo na projekt. Na ta način namreč lahko pridobijo veliko novih izkušenj, tako na področju znanja angleščine kot samega dela v vrtcu z otroki.

Katja Trubačev

Vse bi še enkrat ponovila. Z mobilnostjo sem pridobila samostojnost in samozavest, nadgradila znanje angleščine, pridobila več praktičnih izkušenj in spoznala veliko ljudi, obenem pa sem stkala tudi nova prijateljstva.

Neža Okretič

Doživeli smo čudovit sprejem, in sicer s strani vzgojiteljice, ravnatelja in otrok. V lepem spominu mi bodo ostali tudi živalski vrt, vožnje z metrojem in tramvajem, mostovi ter tržnica. Vrstnikom priporočam, naj gredo vsi vsaj enkrat na prakso v tujino. To je izkušnja, ki je verjetno nikoli več ne bomo dobili. Budimpešta je zelo lepo mesto, vredno jo je obiskati in si jo ogledati. Naučila sem se celo nekaj besed v madžarščini, si ogledala bazo, liko, opero, grad, akvarij, živalski vrt, cirkus, terme in še veliko drugega. Le njihova hrana mi ni postala domača.

Metka Janžič

Pilonovci in ostali občani!

Naj vas v prihajajočem letu spremljajo zdravje, osebno zadovoljstvo in uspehi, tako na osebнем kot poklicnem področju. Stremite k pridobivanju novih znanj, spoznanj in izkušenj. Ob raziskovanju sveta pa vam želim, da ne bi pozabili na toplino doma. Naj v teh prazničnih dneh tudi po vaših domovih diši po domači peki. Želim, da bi bili srečni in iz novega leta čim več iztisnili.

Ravnatelj Andrej Rutar